

ת"פ 25327/03 - מדינת ישראל נגד פיראנס חמוצה, עז אלדין עטון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13-03-25327 מדינת ישראל נ' חמוצה ואח'

בפני כב' השופטת חנה מרום לומפ

בענין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

1. פיראנס חמוצה

2. עז אלדין עטון (עציר)

הנאשמים

nocchim:

ב"כ המואשימה מר סואלם- מתמחה

הנאשם 1 וב"כ עו"ד אדלבי

הנאשם 2

בהעדר ב"כ הנאשם 2 עו"ד דכוור

מתורגמן בית המשפט לערבית

גזר דין

רקע

1. הנאים הורשוו, לאחר ניהול הנסיבות, בעבירה של מעשי פיזות ורשלנות לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובבעבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק, בכר שבים 6 במרץ 2013 סמוך לשעה 21:00 נסעו הנאים ברכב באיזור שכונת ארנונה בירושלים כאשר נאשם 1 נהג הרכב ונאשם 2 ישב בסמוך אליו. צוות שוטרים שנסע ברכב משטרתי סמוני הבחן בנסיעה חשודה של הרכב. בשלב מסוים הרכב נעצר והרכב המשטרתי נעצר במקביל לו. השוטר יהודה יפרח (להלן: "השוטר יפרח") שהיה ברכב המשטרתי ירד ממנו וניגש לעבר חלון נהג הרכב שהוא פתוח. השוטר יפרח הציג עצמו כשוטר באמצעות תעודה מזויה. בשלב זה סטה הרכבת שמאליה בצדקה חדה וכמעט פגע בשוטר יפרח. יפרח נאלץ לקפוץ הצדקה וניסה לפתח את דלת נהג הרכב, אך היא הייתה נעולה.

2. הנאים החלו בנסיעה מהירה והרכב המשטרתי נסע אחריהם כשאור כחול מהבב על גג הרכב המשטרתי, וכן הופעלה סיRNAה וצופר. השוטר יפרח כרע לנאים **"עצרו מצד, משטרת"** אך הנאים המשיכו בנסיעתם הפרעה (להלן: "המרדף"). המרדף החל מרוחוב קורא הדורות שבשכונות ארנונה שבירושלים, המשיך לרחוב לייב

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

יפה, דרך קיבוץ רמת רחל והמשיך לצור באחר (להלן: "הכפר"), תוך שהנאשמים נסועים מספר פעמים בכנגדו לכיוון התנועה וגורמים לכל רכב בכבש לבلوم בפתאומיות. בצדמת רחוב ליב יפה - הכפר, נסעו הנאשמים בכנגד לכיוון התנועה בשל העומס שהיה בצדמת, וכתוכאה מכר רכבם של הנאשמים כמעט התחפר ופגע ברכב אחר. במהלך המרדף משאית שיצאה מחניון עפר שנמצא בכניסה לכפר כמעט התחגשה ברכב בשל נסיעתו המהירה. הנאשמים המשיכו את נסיעתם המהירה לתוך הכפר ובאחד מהרחובות כמעט הגיעו בהולר רגל.

3. המשך כתוב האישום מייחס לנאים 2 עבירה של תקיפות שוטר בנסיבות חמימות לפי סעיף 274 (1) לחוק בכר שבמהמשך כאמור לעיל, באחת הנסיבות בכפר נעצר הרכב בעקבות חסימה בכביש. נאים 2 ירד מהרכב ואילו נאים 1 נסע בმაჸირთ მაჸირთ. נאים 2 נעמד מול הרכב המשטרתי והיכא במכסה המנווע ובחלון של הנהג. שניים מהשוטרים ירו מהרכב המשטרתי וניסו לעצור את נאים 2. סביר נאים 2 החלה התקהלות של תושבים מהכפר, נאים 2 התנגד למעצר המשטרתי ונוטן מכות אגרוף לשוטרים. התושבים החלו להפריע לשוטרים בביצוע המעצר ולמשוך את נאים 2 מידיו השוטרים. השוטר יפרח השתמש בגז פלפל כנגד התושבים ונאים 2 נמלט מהמקום.

פסקיר שירות מבחן

הואיל והנאשמים היו בගירים צעירים בעת ביצוע העבירות התקבל פסקיר בעניינם.

פסקיר נאים 1

4. מתסKir שירות המבחן עולה כי נאים 1 בן 20 מתגורר בבית הורי והוא הבכור מבין 6 ילדים. הוא סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודה בಗרות מלאה לפי המתקנות הירידנית הנלמדת במצרים ירושלים. עם סיום לימודיו השתלב נאים 1 בעבודה בחברה לתקן והרכבת מעליות שבבעלות אביו, ובמקביל למד חשבונות ומנהל עסקים במכילה בירושלים. נאים 1 נעדר עבר פלילי וזהו הסתבכותו הראשונה בפלילים.

5. קצין המבחן ציין כי נאים 1 לוקח אחריות חלקית למשעו ומצמצם את חלקו ביצוע העבירות. הנאים תיאר בפניו את מעשו כתגובה לפחד שkn לדבורי בתחילת הוא לא זיהה כי מדובר בשוטרים. קצין המבחן התרשם כי נאים 1 פעל בעת האירוע באימפרטסיבות מתחר לחץ ללא מחשבה על השלכות מעשו ועל חומרתם. לדידו, המעשים אינם מאפיינים את אורח חייו של נאים 1.

6. קצין המבחן מנה את גורמי הסיכון לצד גורמי השיקום. לדבריו מאוחר שנאים 1 התקשה לקחת אחריות למשעו ומאחר שיש לו קווים אישיות לא מגובשים, יכול הוא במצבים מסוימים בהם הוא חש לחץ לפעול ללא מחשבה. لكن יש בהחלט כדי להוות גורמי סיכון להישנות התנהגות בעיתית. עם זאת, הוסיף כי מאוחר שלאורך השנים גילה הנאים יציבות לימודית ואף הצלחה לשלב עבודה ולימודים והוא גדול בחיק משפחה בעלי ערכים נורמטיביים המקפידה על שמירת החוק, ומאחר שנאים 1 נעדר עבר פלילי והביע בפני שירות המבחן נכונות לשוב ללימודים, לעבוד וללבנות את עתידו, סבר קצין המבחן כי נאים 1 אינו בעל דפוסי התנהגות ערבייניים ויש בכלל אלה כדי להוות גורמי שיקום

למניעת מעורבות נוספת בפליליים.

7. במקלול השיקולים סבר קצין המבחן כי על אף חומרת העבירות בהן הורשע נאשם 1 יש להימנע משליחתו למאסר בפועל אשר יביא לחשיפתו לנורמות עבריניות ויהווה פגעה בדיםומי העצמי כאדם צער בראשית דרכו. לדידו, גם ריצוי מאסר בעבודות שירות יש בו כדי לפגוע בשיקומו של הנאשם והדבר יביא להפסקת לימודיו. משכך המלצתו של קצין המבחן הייתה להטלת עונש חינוכי של שירות לתועלת הציבור בהקיף נרחב של 320 שעות, צו מבוחן לשך שנה במסגרת תיבדק אפשרות שילובו בקבוצה טיפולית ומאסר על תנאי.

פסקoir נאשם 2

8. מתסקרים שירות המבחן עולה כי נאשם 2 בן 19, טרם מעצרו התגורר בבית הורי ועבד כמתќין מעליות אצל דודו, אביו של נאשם 1. נאשם 2 סיימ 9 שנים לימוד ללא בעיות מיוחדות, אולם נאלץ לעזוב את לימודיו על מנת לסייע בצרפת משפחתו, שכן הוא הבכור מבין שבעה אחים והורי אינם עובדים ומתќאים מקצועות הביטוח הלאומי. לנאשם עבר פלילי משנה 2013 בעבירות ביטחונית בגין נדן לשמונה חודשי מאסר וכן הוא עצור בעת בתיק אחר.

9. קצין המבחן ציין כי הנאשם לאלקח אחריות למשעו, שכן לדבריו הוא לא ידע כי מדובר בשוטרים והם ברחו מהר שחששו. הנאשם מסר לקצין המבחן כי המשטרה מתנצלת לו ללא סיבה.

10. קצין המבחן התרשם כי נאשם 2 בעל קוווי חסיבה יולדתיים, שבילטו בעיקר סבב הקושי לבחון באופן רציני את הנسبות שהובילו להסתמכותו עם החוק. הנאשם נשר בגין צער מלימודיו וגדל בסביבה שיצרה אצלו עמדות אנטישמיות שהביאו אותו לתחושים כעם מרמור וקיופח. כל אלה הביאו אותו להתנהגות פורצת גבולות וקושי להישמע לגורםים סמכותיים בסביבתו. נאשם 2 מתקשה לפתח הבנה בוגרת למשעו ולבוחן את התנהגותו באופן ביקורתית ומשכך קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות הסתמכות עם גורמי אכיפת החוק ולהתנהגות פורצת גבולות בעtid. לאור זאת המליץ קצין המבחן להטיל על נאשם 2 עונש מרtauיע ומחייב גבולות של מאסר בפועל וכן להטלת עונש מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

טייעוני הצדדים לעונש

11. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשי הנאים. לדבריה בעבירות של מעשי פיזיות ורשלנות והפרעה לשוטר יש משום פגעה בשלום הציבור שכן קיימ סיכון ממשמעותו לציבור המשתמשים בדרך. בנוסף לכך הנאים התחמקו משוטרים תוך זלזול בתפקידם ובחוק. ביחס לעבירה של תקיפת שוטרים המיוחסת לנאשם 2 בלבד, טענה ב"כ המאשימה כי במשעו פגע בשלמות גופם של מי שאמונם על שלטון החוק.

12. לתמיכה בטענותיה הציגה ב"כ המאשימה פסיקה המלמדת על מדיניות ענישה של מאסר בפועל ממושך וטענה כי מתחם העונש ההולם את מעשי של נאשם 1 נע בין 8 ל- 18 חודשים מאסר ומתחם העונש ההולם את מעשי של

נאשם 2 אשר מייחסת לו גם עבירה של תקופת שוטר נع בין 10 ל- 20 חודשים מאסר. אשר לעונש המותאים לנאשם 1 סבירה ב"כ המאשימה כי יש מקום אותו ברף התח桐ן של המתחם בהתחשב בגלו ובהעדר עבר פלילי, כאשר יש להתחשב בכך שנאשם 1 לא לוקח אחריות מלאה למשעו. אשר לעונש המותאים לנאשם 2 סבירה ב"כ המאשימה כי יש למקום אותו במרכז המתחם, שכן לנאשם 2 הרשעה נוספת בעבירה דומה והוא אינו לוקח אחריות למשעו. מה גם, שמתוךיר שירות המבחן עולה כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות וכי נאשם 2 בעל התנהגות פורצת גבולות.

13. ב"כ נאשם 1 ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור. לדידו, לא כל תיק בו מתקיים מרדף משטרתי מוביל באופן ישיר למתחם מסוים, אלא יש לבחון כל מקרה לגופו ולנסיבותיו. לדבריו המרדף בתיק הנדון לא היה מתוכנן ולא בכדי כתוב האישום הוגש לבית המשפט השלים. מדובר במרדף לא ארוך ובסופו של יומם לא נגרמו נזקים לא לרכוש ולא לגוף. ב"כ נאשם 1 הפנה לפסיקה התומכת במתחם עונש אשר מתחילה מעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. לדידו באשר לניסיבות האישות של נאשם 1 הרי שמדובר במקרה שבו מעידתו הראשונה בפלילים ושליחתו למאסר תפוגע בו ובמשפחה. עוד ביקש להתחשב בתקופת המעצר בה שהה הנאשם 1 ובתנאים המגבילים בהם שהה בהמשך וזאת במשך תקופה ארוכה.

14. ב"כ נאשם 2 פתח את טיעוני בביבורת על התנהלות בית המשפט במהלך ניהול המשפט. לדבריו בתיק זה התנהל הליך ממושך בשל הערות בבית המשפט, אשר מנעו ממנו הגיע להסדר מקל עם התביעה. לדבריו לאורך ההליך בית המשפט הביע דעתו על תוכאה צפואה בעיטה המשיך נאשם 2 לנוהל את ההליכים ויש להביא שיקול זה בחשבון.

15. בהמשך הלין ב"כ נאשם 2 על האמור בתסוקיר שירות המבחן. לדבריו התסוקיר נכתב בהתבסס על התקנים הביטחוניים של נאשם 2, ولكن ההמלצה היא למאסר בפועל. לדבריו נאשם 2 היה שותף יותר לעבירה ויש להתייחס לחלקו ביצוע העבירה, שכן הוא לא זה שאחז בהגה ונוהג במהירות. ב"כ הנאשם 2 ביקש שלא למדוד מהפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה, שכן לדידו מדובר במקרים חמורים בהרבה מהמקרה הנדון ואין להסיק מכך לעניינו.

16. נאשם 1 מסר בדבריו האחרונים כי הוא מודיע לכך שהተנהגותו לא הייתה נכונה והוא מצטער על כך ואף ציין כי מדובר במעידה חד פעמית, והוסיף כי עבר תקופה קשה כאשר ישב במעצר חדש שלם ובהמשך שהה במעצר בית לתקופה ממושכת.

17. נאשם 2 ביקש שלא להוסיף על דבריו בא כוחו.

קביעת מתחם העונש הולם לעבירה של מעשה פיזיות ורשלנות והפרעה לשוטר

18. קביעת מתחם העונש הולם למעשה העבירה שביצעו הנאים נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש הולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

19. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה מעשייהם של הנאיםם הם שמייה על ביטחון ציבור המשמשים בדרך ושמייה על סדרי השלטון על מנת לאפשר לשוטרי משטרת ישראל לבצע תפקידם נאמנה ובאי מפריע.

20. בחינת **מידת הפגיעה בעיר המוגן** מובילה למסקנה כי הנאיםם פגעו בצדוק המשמשים בדרך והפריעו לשוטרים למלא תפקידם. הנאיםם ברחו מהשוטרים שבאו לבדוק את פשר מעשייהם והזדהו בפניהם. הנאיםם נמלטו מהמקום ולכך השוטרים דלקו אחריהם. כפי שפורסם בהכרעת הדין הנאיםם ברחו מהמקום בנסיבות פרועה ובניגוד לכללי התנועה ואף סיכנו נהג משאית שנסע באותה דרך שעה שהם כמעט והתנגשו בו (ר' עמ' 16 פסקה 53 להכרעת הדין).

21. בחינת מדיניות הענישה הנוגגת מעלה כי במקרים בהם הורשעו נאיםם בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות לצד עבירות נוספות הוטלו עונשים החל ממאסרים קצרים בדרך של עבודות שירות וכלה בעוני מאסר בפועל.

22. אשר **לנסיבות הקשורות ביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לוחק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: **חלוקת היחס של הנאשם ביצוע העבירה**; אין חלק עלvrן חלקו של נאם 1 אינו דומה לחלקו של נאם 2 שעה שהאחרון מואשם בעבירות מכוח ביצוע בצוותא ולא כמו שיש מאחורי ההגה ונוהג כמתואר בכתב האישום. **הנק שנגרם ביצוע העבירה**; כתוצאה מעשי הראוייםナルצוי השוטרים לבצע מרדף מסוכן וכן בדרך נס לא נגרמו נזקים בגוף וברכו; **הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות**; לא ברור מה הביא את הנאיםם לבסוף מהשוטרים. לא הוצגו לפני ראיות כי הייתה סיבה כלשהי לנאיםם לבסוף מהשוטרים או כי הם ביצעו עבירה כלשהי, ומהעדויות שנשמעו לא נראה כי קדם תכנון כלשהו למעשייהם, אלא מדובר בתגובה ספונטנית בשל חשם מהשוטרים שהיו ללא מדים וברכוב אזרחי. אולם הלכה למעשה השניים בהם שלא להיענות לבירור השוטרים ולבסוף מהמקום.

23. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני סבורת כי **מתחם העונש הולם** לגבי נאם 1 נע בין 4 חודשים מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר, ואילו מתחם העונש הולם ביחס לנאם 2, בהתחשב בחלוקת ביצוע העבירה - בחיזוק ידיים בלבד ולא כמו שנוהג ברכב - נע בין חדש מאסר בדרך של עבודות שירות ועד ל - 8 חודשים מאסר.

העונש המתאים לנאם 1

24. בងירת העונש המתאים לנאים, בגדדי מתחם העונש הולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). נאם 1 היה בן 18.5 בעת ביצוע העבירות, קרי בגין צעיר והתרשםותה של קצינת המבחן היא כי מאסר מאחורי סורג ובריח עלול לחסוך את הנאיםם לדפוסים עבריניים. הנאיםם לא עבר פלילי וקצינת המבחן אף מסרה כיaira זו אינו מאמין את אורחות חייו של נאם 1 אשר הביע בפניה את רצונו לשיקם את חייו, ללמידה ולתפקיד כאדם נורטטיבי. עם זאת, נאם 1 לicked את 책임ותם למעשייהם והמעט מחומרת מעשייהם, ההליכים בתיק זה נוהלו והוא אינו זכאי להקללה של מי שלקחו אחריות למעשייהם. מנגד נראה כי ההליך הפלילי הציב לו גבולות והוא הבין את הפסול שבמעשיהם כפי שעולה מדבריו האחוריים בבית המשפט. עוד יש להתחשב בכך שנאים

1. שהה במעצר למשך כחודש ובמהמשך שהה לתקופה ארוכה בתנאים מגבילים.

25. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם כהמלצת שירות המבחן, אולם החלטתי להטיל על הנאשם על הנ羞 עונש ברף התחתון של המתחם, אשר על כן אני דוחה את הדיון בעניינו לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

העונש המתאים לנ羞 2

26. לפחות נתתי את הדעת לכך שנ羞 2 ביצע את העבירות המียวחות לו בכתב האישום כאשר היה הוא על סף גיל הקטינות וכי מדובר בمعدתו הראשונה בפליליים, שכן מרישומו הפלילי עולה כי הרשותו היא בגין עבירה מאוחרת שביצע. לחומרה שקבעתי את העובדה שנ羞 2 לא לך אחראיות למשיו ולא הביע חרטה וכי מתסKir שירות המבחן עליה כי קיים סיכוי להישנות התנהגות עברינית, זאת נוכח התנהגות פורצת גבולות וחוסר בשלוות לבחון את מוקדי הסיכון והכשלים שבתפקידו.

27. כאשר אני שוקלת את הנسبות לקולא ולהומרה, החלטתי להטיל על נ羞 2 את העונשים כדלקמן:

א. **חודשיים מאסר.**

ב. **3 חודשים מאסר.** הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך

שנתיים מיום שחררו על עבירה לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ג. **לא מצאתי להטיל על הנאשם עונש של קנס מאחר שנדון לעונש**

מאסר ממש.

קביעת מתחם העונש ההולם לעבירה של תקיפה שוטר בנסיבות חמימות

28. נ羞 2 הורשע גם בעבירה של תקיפה שוטר, בכך שלאחר המרדף הוא ירד מהרכב, נעמד מול הרכב המשטרתי והיכה במכסה המנווע והחלון. לאחר מכן התנגד למשטרו תוך שהוא מתפרק, בועט ונונן מכות אגרוף לשוטרים.

29. **הערך החברתי** אשר נפגע מביצוע העבירה Dunn הוא הגנה על שלטון החוק ועל בטיחונם וגופם של שוטרי משטרת ישראל העוסקים במלאת תפקידם. בית המשפט עמדו לא אחת על הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני ביצוע עבירות אלה, הגורמות לפגיעה בביטחוןם ובסולומם של אנשי כוחות הביטחון הממלאים תפקודם כדי, וחותרות תחת האינטרס הציבורי של הגנה על סדרי משטר תקינים.

30. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית בערך החברתי. לאחר המרדף, ועל אף שהיא לנתן הזדמנויות לחודל מעשי העברניים, הוא בחר לרדת מהרכב ולתקוף שוטרים

שבאו לעצרו. הנאשם התפרק, התנגד למעצרו, בטע וזכה בשניים מהשופטים שהיו במקומם ובכך אף מנע את מעצרו והצליח לחמוק מהם. (ר' עמ' 17 פסקה 58 להכרעת הדין).

31. בחינת מדיניות הענישה הונחגה מעלה כי במקרים דומים בהם נאשמים תקפו שוטרים כהתגנות מעוצר, הוטלו עונשים החל ממאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות וכלה במאסר לרצוי בגין סורג ובריח (ראו ע"פ 25784-06-13, עפ"ג 8089-09-13, רע"פ 1860/07 ורע"פ 8478/12).

32. אשר **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט'לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: **חולקו** **היחס של הנאשם בביצוע העבירה;** הנאשם פעל באופן עצמאי. הנאשם 2 ירד מהרכב בעודו נאשם 1 ברוח מהמקום ניגש לנידת הכה על מכסה המנווע וכשיצאו השוטרים הוא החל מתפרק ולהשתול ולעכota בהם. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** כתוצאה ממעשה של הנאשם לא נגרמו נזקים לשוטרים או לרכב המשטרתי; **הנסיבות שהביאו את הנאים לבצע את העבירות;** הנאשם תקף את השוטרים לאחר שביצעו עבירה של מעשה פיזיות ורשנות ועבירה של הכתלה שוטר ולאחר מכן מרדף. הנאשם 2 לא חדל ממעשו ובחר לתקוף את השוטרים שבאו לעצרו.

33. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורתני כי **מתחם העונש ההולמן** בין מספר חודשי מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות ועד ל-8 חודשים מאסר.

34. כאשר אני שוקלת מחד גיסא את הצורך בהרתעת הרבים וכן את הצורך בהרתעת הנאשם, שכן הוא תקף שוטרים אשר הגיעו לעצרו בגין עבירה אחרת ביצע, הוא לא לוקח אחריות למשעו ומאישים את השוטרים באירוע (ר' עמ' 18 פסקה 59 להכרעת הדין), עברו הפלילי מלמד כי הוא חוזר לסورو והמשיך לבצע עבירות לאחר אירוע זה, ושירות המבחן סביר כי יש רמת סיכון גבוהה להישנות העבירה. מכאן שיש לתת דגש משמעותי לצורך בהרתעת הנאשם, מайдך גיסא אני שוקלת את נסיבותיו האישיות לרבות גילו הצער החלטתי להטיל על הנאשם כדלקמן:

א. **חודשיים מאסר.**

ב. **4 חודשים מאסר על התנאי. וה坦אי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 273 או 275 לחוק העונשין.**

35. יצא אפוא כי הנאשם 2 ירצה בגין כל העבירות בהן הורשע ארבעה חודשים מאסר. בኒקי ימי מעצרו 3.13 ועד 10.4.13

36. בשותי פסק לא אוכל שלא להתייחס לטענות אלה אומר כי אכן בית המשפט העיר את העורתו במהלך הדיון, אולם כל העירה הייתה על בסיס חומר הראות שהיה לפני באותו שלב. בוודאי שלא היה בעורות בית המשפט למנוע הידרות בין הצדדים, כל צד על פי הבנתו, ובית המשפט אף עודד את הצדדים להגיע

להסכם, כל צד בהתאם לקניית סיכוןו וסיכויו. מעבר לנדרש אוסף כי התביעה העלה סוגיות משפטיות המערבות משפט וועודה שנבחנו במבט כולל רק לאחר שמייעת סיכון הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' אדר תשע"ה, 26 פברואר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים.